

§. 337. Jjob (höldakse) olli täieste wagga ja õiglane, ja kartis Jummalat ja hoidis ennast Kurja eest. Jummal olli tedda õnnistanud temma esimesesl Ello-Päiwil rohkesti; lapsi olli Jummal temmale annud, seitse Poega ja kolm Tütart: Weiksid ja Puddo lojusid olli temmal mitto tubhat ja paljo Perret: ja temma olli Au ja Rikkusse polest üllem kui keik muud Homiko-Made Nahwas ja elas Utsi Maal.

§. 338. Keige selle Jummalala Õnnistamisese jures jäi Jjob allandikkus ommas Süddames ja omma Tegude sees; ta kaswatas ommad Lapsed Jummalalhuiks, ja ku nemmad suremaks ja d, ja Ma-ilma Nõmo hakkasid pruukima, nenda et temma Pojad korra pärrast Jodud teagid, igauks ommas Rojas ja omma seatud Päiwil, ja kusused omma kolm Odde ennes-tega sõma ja joma; siis Jjobil olli sest suur

Kar-

Kartus, et nemmad omma Nõmo-Ajal ehk Patto teinud, ja ommas Süddames Jummalat ärraunnustanud, sepärrast temma neid nisugguse Jodo-Päwade järrel ikka kofkokutsus, neid nomis, ja nende eest Põlletamisese Ohwerd (§. 43.). Jummalale ohwerdas keikide omma Poegade Arro möda.

§. 339. Sadan ehk Kurja Inglise Ülem (§. 19.), kes esimeseste Inimeste õnnist Põlwe Paradisi-Aedas ei woinud nähha (§. 20.), selle Meel olli ka se peäle pahha, et Jjobi käsni ni wagga hästi käis, ja et ta ni wagga seäl jures olli. Sadan tuli Jummalale ette, pühha Inglise Seltsis, ja kitis, et ta möda Maad olleks hulkunud, ja sedda keik läbbikainud senna ja tenna. Jehowa ehk se suur Jummal, kes temma Mõtlemissed ja kurjad Rouud näggi, küsis, kas Sadan ka sedda wagga Jjobit tähhele pannud ja temma Jummalakartust?